

Už stokrát som si zbalil batoh  
keď všetkého som po krk mal  
a tisíc chutí vykašľať sa na to  
zahnať už som skoro nevládal  
Nie som vydra neviem sklopiť uši  
a nechať nech ma nesie prúd  
a nie som na pružinku ani kľúčik  
nechcem ale na nič zabudnúť

R: Chvíľu zastavím  
chcem sa chvíľu dívať  
na kvety na teba  
na všetko čo mám rád  
zase mi polož ruky na ramená

Tak ma počkaj zajtra pri fontáne  
nech to všetci nevedia  
že sa spolu v hore zašívame  
až sa vrátíme tak uvidia  
Daj mi ruku je nám predsa známe  
že na všetko sa nájde liek  
ešte v ranci zopár jablík máme  
ešte máme zopár zápaliek

R: Chvíľu zastavím  
uviažem ti šatku  
dávno  
v hornom vaku ju mám  
tak pod naša knižka nie je ešte dopísaná